

ver. Gjør man det, vil den høitærede Justitsminister jo allerede af Budgettet for det kommende Aar i Tide kunde faae Anledning til at gribe ind, ikke alene dømmende de Handlinger, der ere foretagne, men ogsaa forebyggende saadanne, som agtes foretagne. — Den høitærede Justitsminister besvarede endelig ikke det Spørgsmaal, jeg tillod mig at rette til ham om, hvorledes det hang sammen med det ikke aflagte Regnskab. I samme Grad som man tillægger Revisor Betydning overfor denne Stiftelses Virksomhed, i samme Grad maa det være magtpaaliggende at se, hvorledes denne Virksomhed er udøvet og med hvilken Virkning overfor det aflagte Regnskab for Aaret 1874. Som sagt, et Aar er løbet ud, men endnu er den Bestemmelse i Fundatsen ikke opfyldt, at Regnskabet skal offentliggøres i Berlingske Tidende. — Jeg maa naturligvis i høi Grad beklage, at den høitærede Justitsminister trods de væsentlige Punkter, hvis Rigtighed han selv har indrømmet, ikke deraf kan finde sig foranlediget til at lade foretage nogen yderligere Undersøgelse af dette hele Forhold. Er det saa, at de Klagepunkter, der ere fremkomne, ingen Betydning have, vil den retteste Maade at faae dem ud af Verden paa være den, ad sagtyndig Wei at paavise, at de have været ubegrundede; men undgaar man en saadan Undersøgelse, vil den ærede Justitsminister kunne sige sig selv, at Klagerne ikke ville forstumme. De ville tværtimod blive stærkere og stærkere, og jeg tror, det har stor Betydning overfor en Stiftelse af denne Natur og overfor hele det Forhold, hvori den er sat til den almindelige Befolkning og navnlig til den menige Befolkning, at dens Forhold kommer til at staa klart og ikke knyttet til nogen Mistanke om Misligheder af en eller anden Art fra Bestyrelsens Side.

Justitsministeren (Melleman): Jeg maa gjøre den ærede Forespørger opmærksom paa, at jeg paa ingen Maade har undladt at erkjende, at han omtalte den Myndighed, Bestyrelsen har til i de første to Aar at fremkomme med Forslag til Forandringer i Fundatsen. Det vil findes, at jeg omtalte det, men hvad jeg paaanbode, var, at den ærede Forespørger ikke bestemt og tydelig nok forklarede for Thinget, af hvad Bestaaffenhed denne Myndighed var, og navnlig ikke fremhævede, at Fundatsen gaar ud paa, at Bestyrelsen i disse første to Aar har samme Myndighed, som Stifterinden selv havde til under Justitsministeriets Approbation at foretage Forandringer. Det er blot dette, jeg vilde fremhæve, fordi det er særdeles vigtigt med Hensyn til denne Sag og ligeledes med Hensyn til Spørgsmaalet om, i hvad Lys man skal se det, at Bestyrelsen har tilladt sig at udføre enkelte af de Ting, den har foreslaaet. Et meget vigtigt Punkt i den Henseende er ogsaa det at vide, at Bestyrelsen har en saadan Myndighed, hvorefter den er berettiget til at fordrø Konfirmation paa saadanne Forandringer

og Tillæg, hvorpaa man ikke vilde kunne have negtet den oprindelige Stifterinde Konfirmation, hvad jeg ikke antager, der vilde kunne have været Spørgsmaal om i noget af de Tilfælde, her foreligge. — Forsaavidt den ærede Forespørger nu sidst dvælede noget nærmere forklarende ved, hvad der skulde berettigede Justitsministeren til at træde frem og gribe ind, nemlig at der forelaa mislig Omgang med Stiftelsens Midler, maa jeg tilstaa, at jeg egentlig ikke rigtig forstod, hvad han mente. Ved de Ord „mislig Omgang med Stiftelsens Midler“ kan jeg ikke forstaa Andet end uærlig Forvaltning af Stiftelsens Midler, og jeg ønskede at vide, om den ærede Interpellant vilde sigte Bestyrelsen herfor, eller, rettere sagt, jeg bryder mig ikke om at vide det paa dette Sted, men dersom det er den ærede Interpellants Mening, vil jeg opfordre ham til at indgive Klage desangaaende til Justitsministeriet med en noget tilstrækkeligere Præcision af de Ankepunkter, han vil fremdrage. Det er det Mindste, jeg tror at kunne forlange for at kunne begynde en kriminel Undersøgelse overfor hæderlige Folk, og jeg kan heller ikke finde det Andet end fuldkommen loyalt fra den ærede Forespørgers Standpunkt at vælge denne Fremgangsmaaade. Det kan jo selvfølgelig ikke være den ærede Forespørgers Mening at ville udslynge Beskyldninger af denne Art imod Bestyrelsen under Beskyttelse af den Alngersløshed, en Rigsdagsmand nyder for, hvad han siger her i Salen, og hvis altsaa Noget af denne Art skulde fremføres imod Bestyrelsen, haaber jeg, at den ærede Forespørger eller de, der ibrigt maatte nære denne Mening, ville henvende sig med Klage til Justitsministeren derover, hvorved det tilstrækkelig bestemt bliver præciseret, hvad man i den Henseende ønsker undersøgt. Jeg veed, som sagt ikke, hvad der sigtedes til, naar den ærede Forespørger talte om Transaktioner, Afstaaelse af Forpagtninger osv., hvorved der skulde være Noget at erindre; men skulde det vise sig, at der er Noget at fastholde i den Retning, skal det naturligvis blive undersøgt paa tilbørlig Maade, naar det foreligger paa tilbørlig Maade. — Hvad dernæst angaar den Bemærkning, som fremkom fra den ærede Forespørgers Side, at det skulde være et Brud paa Fundatsen, naar Bestyrelsen ikke administrerede Stiftelsen tilstrækkelig sparsommelig, maa jeg dog rigtignok sige, at jeg ikke kan tilegne mig denne Opfattelse. Hvis man skulde kunne sige, et en ikke sparsommelig Bestyrelse var et Brud paa Fundatsen, ser jeg rigtig nok ikke rettere, end at man fuldstændigt vilde gjøre det af med Stifterindens Hensigt, at Bestyrelsen skulde nyde nogen Frihed i sin Administration. Dersom det skulde være tilstrækkeligt til at gribe ind under Paastud af Fundatsbrud, naar man fandt, at Bestyrelsen ikke var sparsommelig nok, vilde der vistnok kun blive en meget ringe Grad af Frihed tilbage for Bestyrelsen, medens dog Sagen, der læser Ordene i Slutningen af Fundat-